

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskyttelse af bier mod giftige plantebeskyttelsesmidler.

Fremsat den 25. november 1959 af *landbrugsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 111 af 13. april 1954 om beskyttelse af bier mod giftige plantebeskyttelsesmidler som ændret ved lov nr. 292 af 14. november 1956, jfr. lovbekendtgørelse nr. 41 af 2. marts 1957, foretages følgende ændringer:

Til § 1.

I stk. 1, ændres ordene „plantebeskyttelsesmidler (herunder ukrudtsbekæmpelsesmidler)“ til „midler, der er farlige for bier, jfr. stk. 3 (i det følgende kaldet gifte eller giftmidler)“.

Stk. 3 affattes således: „Landbrugsministeren fastsætter, hvilke midler der skal anses som farlige for bier. For præparater, hvori disse midler indgår, og som normalt anvendes over planter, buske og træer på friland, foreskriver han et advarselmærke, hvormed pakningerne med disse præparater skal være forsynet“.

Til § 2.

I stk. 1, nr. 2, udgår ordene „der ønsker at forbeholde sig adgang til at søge sig tilkendt erstatning efter reglerne i denne lov“.

Som nyt stk. 2 indføjes: „Undladelse af at efterkomme de i stk. 1 omhandlede påbud kan medføre nedsættelse eller bort-

fald af erstatning efter denne lov, såfremt undladelsen findes af have været af betydning for skadens indtræden eller omfang“.

Til § 3.

Stk. 1 udgår, og i det nuværende stk. 2 ændres „ejheller“ til „ikke“.

Til § 5.

I stk. 2 ændres ordene „giftige plantebeskyttelsesmidler“ til „giftmidler“.

Stk. 3 affattes således: „Begæringen indgives til kommunekontoret i den kommune hvor de skaderamte bistader henstår“.

Til § 15.

Ordene: „giftige plantebeskyttelsesmidler“ ændres til „giftmidler“.

Til § 19.

Stk. 2 og stk. 3 udgår.

§ 2.

Landbrugsministeren bemyndiges til at lade lov nr. 111 af 13. april 1954 med de af lov nr. 292 af 14. november 1956 og af nærværende lov følgende ændringer bekendtgøre som lov om beskyttelse af bier.

Bemærkninger til lovforslaget.

I medfør af § 19, stk. 2, i landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 41 af 2. marts 1957 af lov om beskyttelse af bier mod giftige plantebeskyttelsesmidler skal loven underkastes revision i folketingsåret 1959-60.

Der er hos de interesserede parter enighed om, at den gældende lov har været hensigtsmæssig og har virket godt, og Danmarks biavlereforening har kun fremsat få ændringsforslag. Disse har af landbrugsministeriet været drøftet med repræsentanter for statens planteavlsudvalg, statens bisygdomsnævn, giftnævnet, De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger, Tolvmandsforeningerne, De samvirkende danske Frøavlereforeninger og Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtav, og drøftelserne er resulteret i enighed om de i lovforslaget indeholdte ændringsforslag.

Til de enkelte ændringer bemærkes følgende:

ad § 1.

Da der stadig fremkommer nye giftmidler såsom svide- og tvangsmodningsmidler, for hvilke der bør gælde samme regler som for giftige plantebeskyttelsesmidler, foreslås betegnelsen i lovens § 1, stk. 1, „plantebeskyttelsesmidler (herunder ukrudtsbekæmpelsesmidler)“ ændret til „midler, der er farlige for bier“, og samtidig foreslås, at landbrugsministeren fastsætter, hvilke midler der skal anses som farlige for bier, og at giftpakningerne skal forsynes med et advarselsmærke. Det skønnes rimeligt, at erstatningsansvar kan pålægges for enhver biskade, der skyldes land- og havebrugets anvendelse af farlige midler til beskyttelse af egne værdier.

ad § 2.

Den nuværende formulering af § 2 medfører, at erstatningssager ikke kan gennemføres, fordi den pågældende biavlere et år har glemt at anmelde sin bigårds beliggenhed til kommunen. Dette synes ikke rimeligt, idet jordbrugere kun for så vidt angår den meget sjældent anvendte bestemmelse i lovens § 4 har pligt til at give biavlere underretning om giftanvendelse. Det foreslås derfor at lade ordene „der ønsker at forbeholde sig adgang til at søge sig tilkendt erstatning efter reglerne i denne

lov“ udgå og i stedet for at indføje et nyt stk. 2, hvorefter undladelse af at anmelde sine stader i visse tilfælde *kan* medføre nedsættelse eller bortfald af erstatningen.

ad § 3.

Den nugældende bestemmelse i § 3, stk. 1, giver adgang til uden erstatningsansvar efter lovens § 1 at anvende D.D.T. og ukrudtshormonmidler om natten over korsblomstrede planter og ukrudt, der lukker blomsterne om natten. Begrundelsen for denne bestemmelse er, at disse midler er mindre farlige, og at risikoen for bierne er stærkt formindsket ved spredning om natten. Imidlertid kan der dog under særlige forhold indtræde skade på bier, og det synes ikke rimeligt, at biavlerne i sådanne tilfælde skal stå helt retsløse. Undtagelsesbestemmelsen i § 3, stk. 1, foreslås derfor ophævet.

ad § 5.

For ikke at sinke sager om erstatningsansvar ved en undersøgelse af i hvilken kommune, det giftbehandlede areal er beliggende, foreslås, at begæringen om foretagelse af vurderingsforretning for fremtiden skal indsendes til kommunkontoret i den kommune, hvor de skaderamte bistader henstår, hvilket i de aller fleste tilfælde vil være den kommune, hvori det giftbehandlede areal er beliggende.

ad § 15.

Ændringen til § 15 er redaktionel og følger af ændringen til § 1, stk. 1.

ad § 19.

Da loven i øvrigt nu gennem en årrække har virket efter sin hensigt, foreslås overgangsbestemmelserne i lovens § 19, stk. 2 og 3, ophævet.

Til § 2.

Den foreslåede ændring af lovens titel skyldes, at ordet plantebeskyttelsesmidler ikke er præcist, når også svide- og tvangsmodningsmidler o. lign. inddrages under loven.